

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

59. An Capellanus agrotans per aliquos dies teneatur per alium
Sacerdotem Missas celebrare? Ex part. 2. tr. 14. res. 27 ibid.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

cum sit humanum, humanitas autem, seu exquitas vacationem concedit. Ita Peyrinus, vide etiam de Nigro in addit. ad Ruyz, part. i. pr. sup. i. q. 1. Nota eriam quod idem Peyrinus num. 24. tenet, quod si Capellanus obligatus ad quotidie celebrandum cetero per duos menses, non tenet per alium celebrare, nec ipse factus fanus relietas Missas dicere, quia breve tempus intelligitur spatium dorum mensium, & cum fundator mente suam non explicaret, se non intendere dare stipendium nisi quotidie celebranti, quacumque causa exclusa, non est credendum quod voluerit tam stricte obligare: vnde enim viuet pauper Capellanus infirmus, qui nihil haber pater stipendium Missae, si eo paruo tempore, quo plus indiget, tenetur alteri stipendiū largiri? Hec Peyrinus, & ante illum Bartola in aphorism. litter. C. verbi Capellanus, ubi sic ait: Capellanus agrotans toto anni spatio potest excusari per bimensem tantum à Missis celebrandis singulo anno, occasione infirmitatis. Ita ille, & tandem nouissime hanc sententiam, me citato, tenet Ioan. de Lugo de sacr. Euchar. dis. p. 21. sect. 1. n. 49. qui ridet Vegam in summ. cap. 38. cas. 14. & P. Stephan. de Aula in manuscript. afferentes Capellatum per duos menses infirmum, non teneri per alium celebrare; & idem etiam docet Franciscus de Nigro in addit. ad Ruyz, part. i. pr. sup. i. q. 1. que omnia à fortiori magis probabilem faciunt sententiam, quam ego docui in 4. part. tr. 4. ref. 238. cum Hurtad. nempe Capellatum infirmum Missas omittas pro uno mense non teneri compensare.

RESOL. LVI.

An Parochus teneatur celebrare pro suis ouibus, & quoties; & an teneatur illis aliquas Missas applicare? Et quid, si adit consuetudo in contrarium? Et an hac consuetudo obligat sub mortali, quando de hoc onere non constat ex tabulis Ecclesiae, vel ex praep. Episcopi? Ex part. 2. tr. 14. Ref. 26.

In loco in §. 1. R Espondeo Curatum debere in diebus Dominicis, & in festis, quibus populus tenerit audiit Missam, celebrare per se, vel per alios ex iusta causa. Ita Villalobos in sum. part. 1. tr. 8. dub. 14. n. 5. Ioan. de la Cruz in direct. conf. part. 2. de sacr. Miss., quæst. 1. dub. 8. concl. 3. Sylvius in 3. part. quæst. 8. 3. art. 1. queritur 17. & alii.

2. Sed licet, ut diximus, teneatur celebrare in his diebus, non tamen infernus, quod teneatur pro populo dictas Missas applicare, & ideo potest stipendium ab aliis pro supradictis Missis, sine scrupulo accipere, nisi adit consuetudo in contrarium. Contra Nugum in 3. part. tom. 1. quæst. 8. 3. art. 1. dub. 9. concl. 2. fol. mibi fol. col. 1. Parochio enim, ut bene obseruat Sylvius ubi supra, non debentur prouidentes pastorales præcise, ut celebreret ad intentionem populi, sed ratione totius officij pastoralis.

3. Et etiam si adit, putat Posselinus de officiis Curati, cap. 2. num. 4. & Fraxinellus de oblig. Sacerdot. fct. 3. concl. 2. §. 1. n. 4. & alii, hanc consuetudinem non obligate sub mortali, quando de hoc onere non constat ex tabulis Ecclesiae, vel ex praep. Episcopi, cum in præiudicium aliquius non sit inducenda obligatio, sine claris probationibus. Circa hanc quæstionem vide etiam Vasquez in 3. part. tom. 3. disput. 2. 32. cap. 1. n. 12. Suarez in 3. p. tom. 3. disput. 86. fct. 1. Fillium tom. 1. tract. 5. cap. 6. n. 174. & alios.

RESOL. LVII.

An Parochus in illis diebus, in quibus tenetur Missam celebrare, ut populus eam audiat, possit pro ea manualem elemosynam recipere? Ex part. 4. tract. 4. &c. Miscell. Ref. 232.

§. 1. Supponendum est, Parochum ex vi beneficij parochialis non teneri ad offerendam Missam pro populo, quia obligatio Parochi ad id nullo iure scripto, nec confutudine introducta probari potest, nec ex institutione beneficij parochialis deducitur, quia ex hoc tantum deducitur obligatio Parochi ad celebrandam Missam, ut populus eam audiat; ita ego in tract. de celebratione Missarum, & nouissime Hurtado de Sacram. dis. p. 4. de sacrific. Miss. diff. 16. Hoc supposito, queritur, an Parochu in dicto cafu, quando celebrat, ut Parochiani Missam audiant, possit pro applicatione Sacrifici elemosynam accipere ab alio? Et negatiam sententiam, teste Gellio in 8. sect. Canon. cap. 28. n. 4. & Barbosa in collect. declarationum, ver. Missarum elemosyna, §. vlt. determinauit sacra Cardinalium Congregatio sub die 1. Septembris 1629. sic afferens: Missam quibus diebus tenetur Parochi celebrare, non possunt pro ea manualem elemosynam recipere.

Sup. hoc i.
quod hic
supponitur,
in Ref. præ-
terita §. 1.

Sup. hoc ibi-
dem in §. Sed
licet.

RESOL. LVIII.

An Sacerdos simplex nullo impedimento detenus pecet mortaliter non celebrando, modo committere in Paschate, nec adit scandalum, vel contemptus? Et docetur simplicem Sacerdotem ter, aut quater celebantem in anno, & præcipue in Natalis Domini die, Resurrectionis, & Pentecostes minimè peccati mortalis reum esse. Ex p. 2. tr. 14. Ref. 19.

§. 1. Peccare mortaliter respondit Ioan. de la Cruz in direct. part. 2. de sacr. Miss., q. 1. dub. 2. concl. 2. Villalobos in sum. part. 1. tr. 7. dub. 49. n. 1. Homobonus in exam. Eccles. part. 1. tr. 4. cap. 14. quæst. 1. dub. 8. concl. 3. Sylvius in 3. part. quæst. 8. 3. art. 1. DD. communiter.

2. Sed contraria sententiam probabilem puto cum Bonacina de Sacram. dis. p. 4. quæst. vlt. punct. 7. n. 10. & illam docet D. Bonav. in 4. dis. 12. art. 2. q. 2. Victor. in sum. n. 94. Caetan. & alii.

3. Nota vero, quod DD. pro contraria sententia citati docente simplicem Sacerdotem ter, aut quater celebrantem in anno, & præcipue in die Natalis Domini, Resurrectionis, & Pentecostes minimè peccati mortalis reum esse, nec teneri alii vicibus celebrare, finem §. Di. Vide Fernandez in exam. Theol. Moral. part. 3. cap. 5. ces. §. 6. num. 1. & Pitigianum in 4. tom. 1. dis. 13. quæst. 2. artic. 1.

RESOL. LIX.

An Capellanus agrotans per aliquos dies teneatur per alium Sacerdotem Missas celebrare? Ex p. 2. tr. 14. Ref. 27.

§. 1. Negatiu respondent DD. Sed difficultas est sup. hoc in assignatae numerum dierum, Molces. in Ref. seq. & summ. part. 1. tract. 6. cap. 1. num. 79. Riccius in part. 1. ref. 3. 40. n. 5. Graffius tom. 2. conf. lib. 3. de præben. diff. 2. num. 5. Fraxinellus de oblig. Sacerd. fct. 4. concl. 4. ver. Nota §. 13. Barbosa de potestate Episcopi, part. 2. alleg. 24. etiam.

C 4 num. 31.

n. 3. Homobon de exam. Eccles. part. I. tract. 4. cap. 3.
9. i. 22. putant hanc sententiam esse admittendam, si Capellanus aegrotaret per octo, vel decem dies. Petr. à Nauarra de restituzione, lib. 2. cap. 1. n. 210. si per spatiū vnius, vel duorum mensium Capellanus aegrotaret, non obligat illum ad celebrandum. Non enim (vt afferit) credibile est fundatorem voluisse ita strictè obligare, cùm suam mentem non explicaret; nec certè est rationabile tantum emungere. Sic ille, & Naldus in summ. vers. Missa, n. 11. Quorū sententiam impugnat Genouensis in praxi cap. 47. n. 2.

2. Ego vero si Capellani infirmitas perdurauerit usque ad 15. dies; non obligarem illum ad Missas celebrandas.

RESOL. LX.

An Capellanus, qui tenetur quotidie celebrare, si per mensē sit infirmus, teneatur pro illo tempore Missas compensare? Ex p. 4. tr. 4. & Miss. Ref. 238.

Sup. hoc in Ref. præterita, & in alio § & vers. eius not. §. 1. **M**ulto putant in tali casu tempus vnius mensis esse satis laxum ad excusandum Sacerdotem, ne Missas compenset, sed excusari docet Huratudus de Sacram. disp. 4. de sacrificio Missa, diff. 1. vbi sic ait. Si Capellanus infirmitate, aut alio impedimento non voluntario impeditus existat, non teneatur Missas pro parvo tempore, nempe pro uno mensē omisas compensare, nisi constitutio aliqua, aut nota consuetudo id non permitat, quia id potest de mente fundatoris prudentissime præsumi. Ita ille, qui citat Layman, vnde recte asseritur Mercerus de Sacram. in 3. p. D. Thoma 9. 83. art. 2. propos. 2. n. 1. quod obligatio celebrandi quotidie intelligenda est moraliter, & regulariter, quia alioquin esset onus intollerabile, nisi sit tale beneficium, & talis consuetudo, ut obliget ad prouidendum quotidie Ecclesiæ de sacrificio per se, vel per alium, tunc enim maiori rigore vrgebit hæc obligatio quotidiana.

RESOL. LXI.

An Sacerdos obligatus quotidie celebrare, possit ex causa maioris honestatis unam Missam in hebdomada omittere.

Et aliquid non solum unam, sed alteram Missam possit talis Sacerdos ex causa honestatis relinquere? Et cursum notatur, quod in tali die non potest Sacerdos Missam pro alio celebrare, & accipere ab illo stipendium.

Ei afferitur ex aliqua ingruente necessitate posse Capellanum per annum quater, vel sexies celebrare pro seipso, vel sibi valde coniuncto, ad specialem gratiam Dei obtinendam. Ex p. 2. tr. 14. Ref. 28.

Sup. contencio in hoc §. 1. & in fine huius Ref. in duabus Ref. seqq. & supra lego doctrinam §. Norandū. Ref. 55.

§. 1. **R**espondeo affirmatiuè, si instituto Missa dirigatur ad personam Sacerdotis his, vel similibus verbis: Eligatur Capellanus, qui quotidie celebret; non autem si adiungat, per se, vel per alium: neque enim si instituto Missa dirigatur ad locum: vt si scilicet dicatur quotidie Missa in tali Ecclesia, vel in tali Capella, &c. tunc enim Sacerdos, qui huiusmodi onus habet, sine villa vacantiæ, tenetur quotidie celebrare. Ita Zanardus in direct. Theol. p. 1. de sacrific. Miss. cap. 13. in principio, Fraxinellus de oblig. Sacerd. sec. 4. concil. 4. §. 1. Bonacina de Sacram. disp. 4. quæst. vlt. punct. 7. §. 2. n. 16. & 17. & alij penes ipsos.

2. Hoc unum aduertam, quod ipsi non notarunt, Nauarrum in casu proposito putare aliquando Sacer-

dotem non solum unam, sed etiam alteram Missam posse ex causa honestatis relinquere. Ita ille tom. 1. confil. lib. 3. de prob. confil. 6. n. 5.

3. Sed hanc sententiam impugnat Nald. in summ. verb. Missa, p. 6. qui probabiliter tam in n. 7. afferit ex aliqua ingruente necessitate posse Capellanus per annum quater, vel sexies celebrare pro se ipso, vel sibi valde coniuncto ad specialem gratiam Dei obtinendam: nam hoc non ei denegari Capellanie institutor, si de tali casu cogitas, vel interrogatus respondet. Potest igitur Capellanus obligatus ad quatuor die celebrandum, ex consuetudine introducta, relinquere unam Missam in hebdomada. Nota tamen, quod non potest in tali die celebrare Missam pro alio, & accipere stipendium. Ita DD. communiter.

RESOL. LXII.

An in obligatione celebrandi detur parvitas materia? Et an ex aliqua ingruente necessitate licet Capellanus ad Missam quotidie obligatus aliquando per annum quatuor, vel sexies celebrare pro seipso, vel sibi valde coniuncto ad specialem gratiam Dei obtinendam, non vero pro alio in vitroque casu, à quo stipendiis recipiat? Ex p. 5. tr. 5. Ref. 23.

§. 1. **V**ideretur affirmatiuè respondendum ex do. Sop. Etrina Naldi in sum. vers. Missa, p. 7. vñ. Et potest ait: An autem præstatus Capellanus obligatus ad Missam quotidie possit eo die cuiusque hebdomada quæ sibi liberum est, Missam omittere, pro alio celebrare conferente sibi stipendium speciale. Respondendum invenio negatiuè, nam consuetudo illa omittendi Missam semel in hebdomada fundata est in præf. cap. 5. significatum, de probend. vbi ex causa honestatis & maioris deuotionis id ei conceditur. Ergo cessante causa, cessat etiam illa iuriis indulgentia, quinim addo id satis exprimi in præfato cap. significatum, vbi in fine subditur non ei licere transferre se ad aliam Ecclesiam. Non negarent tamen ex aliqua ingruente necessitate licere eidem Capellano aliquando per annum, puta quater, vel sexies celebrare pro seipso, vel sibi valde coniuncto ad specialem aliquam Dei gratiam obtinendam, id enim non negaret plus Capellaniae institutor, si de tali casu cogitas, vel interrogatus fuisset. Ita Naldus, cui addit Homobonus de Bonis in consult. moral. tom. 2. part. 7. resp. 52. Sed aliquis potest dicere hos auctores non probare hanc licentiam ex paruitate materiae, sed ex presumptu voluntate testatoris, nisi dicatur talis voluntas præsumta ex ipsa paruitate materiae.

RESOL. LXIII.

An Sacerdos obligatus quotidie celebrare, possit sibi in hebdomada omittere Sacrificium, etiam si infinitio dirigatur ad locum, & celebrare pro alio, accipere stipendio?

Et docetur talem Capellanum posse quater, aut seipso per annum celebrare pro seipso, vel sibi valde coniuncto patre, matre, & benefactori. Ex part. 10. II. 14. & Miss. 4. Ref. 39. alias 37.

§. 1. **A**ffirmatiuè responderet Pater Vidal, in Area Theol. Mor. tit. de Infracta, Inquisit. 1. per sacram, in qua firmat, quod Sacerdos obligatus quotidie celebrare, potest tuta conscientia tem in hebdomada se abstineri à celebratione Missæ quotidianæ modo loquatur Testator, ac exister instituto Capellaniae: at si illa die, in qua non tenerit celebrare, secundum